

SCHRIFTMEDITATIE

"En Hij, dragende Zijn kruis, ging uit".

Johannes 19:17a

Wie is Hij, Die daar uitgaat uit de tempelstad, dragende Zijn kruis? Het is Jezus Christus, Zoon des Vaders en Zoon des mensen. God uit God en Licht uit Licht. Vlees van ons vlees en been van ons gebeente. Hij is gekomen uit hoge heerlijkheid naar diepe ontluistering.

Zichzelf ontledigende, verborg Hij Zijn Godheid achter de zwakheid van Zijn menselijke natuur. Die rijk was is arm geworden. Ja, Hij werd minder dan de minste in het koninkrijk Gods. Toch heeft de Vader alle dingen door HEM gemaakt. Groot was Zijn heerlijkheid in het Wezen Gods. Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, alzo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf.

Jezus, de Uitverkorene.. de Middelaar Gods en der mensen. Die het geen roof geacht heeft Gode gelijk te zijn. In de volheid des tijds is Hij gekomen. Abraham en de profeten hebben Zijn dag van verre gezien. Op Hem hebben de ellendigen gehoopt.. Met Hem werden zij getroost: Haastig zal tot Zijn tempel komen.... En Hij is gekomen, geworden uit een vrouw, geworden onder de Wet. Uit de hemel is Hij uitgegaan en tot ons leven ingegaan. Hij werd besneden ten achtste dage. Met het offer der armen werd Hij voorgesteld in de tempel. Johannes doopte Hem in de Jordaan.. Zó is Hij ingekomen in het leven, in het volk.. in de tempel.. in de Dienst van God. Hij is ingegaan tot zondige mensen om met hen te eten. Ingegaan in de eenzaamheid.. in de angst.. in de gevangenis.. in de hulpeloosheid.

O, welk een Zaligmaker is deze Jezus. Troon en kroon heeft Hij verlaten om te gaan in het land van de schaduwen des doods.. Hij.. Hij ging het land door, goeddoende. Hij redde reddelozen van de dood. Radelozen gaf Hij raad. Ongelovigen werd Hij tot geloof. Hij was het Brood dat uit de hemel nederdaalde.

Mijn God, Gij hebt Uw wond'ren groot gemaakt,
Wie is 't, die 't onbepaald getal
Van Uw gedachten melden zal?
Wat geest zo vlug, wat tong zo welbespraakt?

Wat is er dan met Hem, dat Hij uitgaat? Dat Hij ten tweede male uitgaat? Hij ging uit de hoge hemel naar de lage aarde. Nu gaat Hij wéér uit. "En Jezus ging uit". Jezus gaat uit van het rechthuis. Het vonnis is bekrachtigd. Hij gaat uit van Abrahams zaad. Zijn broeders naar het vlees. Heden blijven Dathan en Abiram leven. Jezus gaat naar de plaats van het oordeel. Hij gaat uit van de Messiasverwachting van dat volk. Als een valse Messias moet Hij hun heilige tempel en stad verlaten. Hij gaat uit van de spottende Idumeër Herodes en de rechtsverkrachtende heiden Pontius Pilatus. Hij gaat uit van vrienden en metgezellen. Voor hen wordt de weg te zwaar en te diep. Hij gaat uit van des Vaders Aangezicht als de knecht, die niet eeuwig in huis kan blijven. Jezus ging uit... God, in de hemel... mensen op aarde.. er is maar één woord: Heden uit.. buiten de legerplaats. Hij draagt Zijn KRUIS. God en mensen hebben het Hem opgelegd. Zó aanvaardt Hij het oordeel der versmading en vervloeking. O, het is mijn kruis,.. mijn vervloeking,... mijn dood. Maar het wordt genoemd ZIJN kruis. Zó,..ja, zó is de plaag op Hem. Zó is Hij de PLAATSBEKLEDER.

Het is ZIJN kruis. Hij eigent Zich de dood toe. HIJ AANVAARDT. O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid der kennis Gods. Hoe onnaspeurlijk zijn Uw wegen.

O kruis, gesneden uit de boom der kennis des goeds en des kwaads. Hoe zwaar drukt het Zijn schouders naar beneden. Zijn ziel bukt zich neder in Hem. De Knecht gaat uit, al gaande en wenende. Zijn zieletranen druipen tot God.. de verborgen God.

'k Zal tot God Mijn steenrots spreken:
Heere, waarom vergeet Gij Mij?

Hij heeft het kruis van Adams schouders afgenomen.
Tijdelijke en eeuwige straffen smelten samen tot

een dodelijk gewicht. Zie het Lam Gods.. dat de zonde der wereld wegdraagt. Zie Hem gaan, gewillig. Als een held loopt Hij het pad des doods.. gelovende..vertrouwende, zelfs in de nacht.

EN HIJ, DRAGENDE ZIJN KRUIS, GING UIT....

Ongelukkige lezer..zieke of stervende vriend..
Moedeloze medereiziger.. aangevochten kind...
verliezende zondaren.. struikelenden.. blinden..
kreupelen...

Hoe is uw naam nog meer? Judas of Petrus? Mozes
of Bileam? Saul of Paulus? Abel of Kain? Wie zal
ik nog meer noemen? Zullen we het samenvatten in
één woord? Ellendelingen? Vervloekten? Huichelaars?
Hellevaarders?

O, luister: Jezus ging uit, dragende Zijn kruis.
Jezus de Zaligmaker, de Ruimtemaker.. de Redder.
Hij begeeft Zich naar de hel.

Gij, ellendig mens.. binnen. Hij buiten.

Gij gezegent.. Hij vervloekt.

Gij, opgericht in zegeningen. Hij, gebogen onder
het kruis.

Voor wie? Voor verlorenen. Dat is het voornemen
Zijner liefde. Dat is Zijn verkiezende liefde.
Zo wordt een volk uit alle geslacht, taal en
tong, beveiligd voor de dood. U dan, die gelooft
is Hij dierbaar. Waar wij een oog mogen slaan
buiten onszelf op de uitgaande Jezus.. ach, daar
is verbreking, verootmoediging, verwondering.
Hij dragende Zijn kruis, voor vijanden van het
kruis. In het aanschouwen van deze Heiland krij-
gen we een walging van onszelf. Het verlangen ont-
waakt om bij Hem te mogen zijn.. verlost van een
lichaam des doods. Ach, lieve Heere Jezus.. wij
zijn zwart en melaats. Onze voeten zitten in de
grond. Trek ons.. wij zullen U nalopen. Ons hart
is onbetrouwbaar en vol zorgen en ellenden.
Laat ons eens Uw hart aanschouwen.

Mijn hart is zwart

mijn hart is rood

mijn hart is hard

mijn hart is dood

maar ieder hart...

mijn hart is dood

maar ieder hart...
mijn hart is rood...

maar ieder hart
't zij hard of dood
of zwart of rood
wordt wit in Mijnen Dood.

Maar niet ieder hart wordt wit in Zijnen dood.
Het hart van Judas werd steeds zwarter.
Daarom.. Bekeer ons tot U.. Heere Jezus. Dat
onze namen geschreven mogen zijn in Uw levens-
boek. Die Gij verkoren hebt zullen ook naderen
en Uw heilstem horen.

Hij heeft het kruis gedragen. Hij is uitgegaan
uit het licht in de nacht. Maar Hij is ook op-
gestaan om in te gaan. Verlost van smaad en
hoon. Hij heeft gezegd alle dingen nieuw te
zullen maken. Ach Heere.. is alles nog niet
oud genoeg??? Kom spoedig een einde maken aan
onze eindigheid. U hebt toch de verantwoording
voor U genomen??? Laat onze laatste zucht een
zucht van verlichting wezen... eindelijk thuis..
bij Hem.

Door Zijn dood tot het leven.
Lieve lezers.. we gaan weer afscheid nemen.
Immer voorwaarts. Totdat de dag aanbreekt en
alle schaduwen vlieden. Dan zullen we Hem zien.
Dan zullen we onszelf vergeten. Dan zullen we,
in hel of hemel, verkondigen dat Zijn Naam is
Jezus.. Zaligmaker. De duivel zal het verloren
hebben. Omdat Hij het gedaan heeft.
Schept moed, lieve vrienden, Hij is getrouw.

Laat mij dan in de stilte zijn
en kom gelijk de zonneschijn
des morgens aan de kimme blözen,
Dan spruiten uit het dode stof
van mijn benauwde hartehof
voor U de leliën en rozen.

Kom, Heere Jezus. Kom haastiglijk.
Uw liefde en Uw zorg beschermen mij;
Gij bereidt mij een haven in het eeuwig vaderland;
Gij zalft de wateren met olie;
Mijn schip vaart rustig.

Zeker, zonlicht en sterren zullen mij op mijn
Reis begunstigen en ik (-4-) zal eeuwig rusten in de
haven van mijn God.

D.C.O.